

Brusel 7. září 2026
(OR. en)

12848/26

Interinstitucionální spis:
2026/0257 (NLE)

ENER 551
RELEX 1116
COWEB 107
COEST 646

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	7. září 2026
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2026) 464 final
Předmět:	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Radě ministrů Energetického společenství, pokud jde o vzájemné uznávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vydaných smluvními stranami Energetického společenství a členskými státy EU

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2026) 464 final.

Příloha: COM(2026) 464 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 7.9.2026
COM(2026) 464 final

2026/0257 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Radě ministrů Energetického společenství, pokud jde o vzájemné uznávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vydaných smluvními stranami Energetického společenství a členskými státy EU

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. PŘEDMĚT NÁVRHU

Tento návrh rozhodnutí Rady se týká návrhu, který má být předložen jménem Unie a schválen hlasováním Unie v Radě ministrů Energetického společenství v souvislosti s plánovaným systémem vzájemného uznávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů mezi členskými státy EU a devíti smluvními stranami Energetického společenství, které nejsou členy EU.

Předpokládá se, že postoj, který má být zaujat jménem Unie, bude předložen Radě ministrů Energetického společenství ke schválení na jejím zasedání v rakouské Vídni dne 30. listopadu 2026. Před tímto zasedáním se dne 24. listopadu 2026 rovněž ve Vídni sejde stálá skupina na vysoké úrovni Energetického společenství, aby projednala a potvrdila tento bod k přijetí na zasedání Rady ministrů

2. SOUVISLOSTI NÁVRHU

2.1. Smlouva o založení Energetického společenství

Cílem Smlouvy o založení Energetického společenství¹ (dále jen „smlouva“) je vytvořit stabilní regulační a tržní rámec a jednotný regulační prostor pro obchodování se síťovou energií, a to provedením dohodnutých prvků *acquis* EU v oblasti energetiky v zemích mimo EU, které jsou smluvními stranami smlouvy. Smlouva vstoupila v platnost 1. července 2006. Evropská unie je smluvní stranou této smlouvy². Devět stran, které nejsou členy EU, je ve Smlouvě o založení Energetického společenství označeno jako „smluvní strany“.

2.2. Rada ministrů a Stálá skupina na vysoké úrovni Energetického společenství

Rada ministrů zajišťuje, aby bylo dosaženo cílů stanovených ve smlouvě. Tvoří ji jeden zástupce každé smluvní strany a dva zástupci EU. Podle článku 47 smlouvy stanoví Rada ministrů obecné zásady politiky, přijímá opatření (rozhodnutí nebo doporučení) a schvaluje procesní předpisy. Každá strana (včetně EU) má jeden hlas a Rada ministrů uplatňuje v závislosti na projednávaném předmětu různá pravidla hlasování. Podle článku 78 smlouvy může Rada ministrů jednat pouze tehdy, jsou-li zastoupeny dvě třetiny smluvních stran. Zdržení se hlasování se nezapočítává jako odevzdaný hlas. Podle článku 85 smlouvy je pro zamýšlený návrh rozhodnutí vyžadována jednomyslnost všech stran.

Stálá skupina na vysoké úrovni Energetického společenství je pomocným orgánem Rady ministrů. Podle čl. 53 písm. a) smlouvy připravuje tato stálá skupina práci Rady ministrů, včetně pořadu jednání a aktů, které má Rada ministrů přijmout. Tvoří ji jeden zástupce každé smluvní strany a dva zástupci Evropské unie. EU disponuje jedním hlasem. Podle článku 78 smlouvy může stálá skupina na vysoké úrovni jednat pouze tehdy, jsou-li zastoupeny dvě třetiny stran. Zdrží-li se strany hlasování, nepovažují se jejich hlasy za odevzdané.

2.3. Zamýšlený akt Rady ministrů

Tento návrh rozhodnutí podle čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) se týká postoje, který má být zaujat jménem Evropské unie, pokud jde o rozhodnutí Rady ministrů Energetického společenství o vzájemném uznávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie mezi členskými státy EU a devíti smluvními stranami

¹ Úř. věst. L 198, 20.7.2006, s. 18.

² Úř. věst. L 198, 20.7.2006, s. 15.

Energetického společenství, které nejsou členy EU, obsažené v příloze navrhovaného rozhodnutí Rady.

3. POSTOJ, KTERÝ MÁ BÝT ZAUJAT JMÉNEM UNIE

Návrh rozhodnutí Rady ministrů 2026/xx/MC-EnC (dále jen „návrh rozhodnutí“) stanoví podmínky a postupy pro vzájemné uznávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie mezi členskými státy EU a smluvními stranami příslušným orgánem smluvní strany nebo členského státu EU. Stanoví donucovací a ochranná opatření na ochranu integrity systémů záruk původu v rámci EU a smluvních stran.

Ustanovení čl. 19 odst. 11 směrnice (EU) 2018/2001 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů³ zavádí systém vzájemného uznávání záruk původu mezi členskými státy EU a umožňuje jeho rozšíření na třetí země za předpokladu, že EU uzavřela s dotčenou třetí zemí dohodu o vzájemném uznávání záruk původu vydaných v EU a že jsou v této třetí zemi zavedené kompatibilní systémy záruk původu.

V roce 2021 Rada ministrů Energetického společenství upravila a přijala směrnici (EU) 2018/2001 v rámci Energetického společenství. Je proto vhodné rozšířit systém EU pro vzájemné uznávání záruk původu na devět smluvních stran Energetického společenství, které nejsou členy EU (dále jen „smluvní strany“).

Rozšíření má být dosaženo prostřednictvím tohoto návrhu a připojeného návrhu rozhodnutí k případnému přijetí v listopadu 2026.

Návrh ministerského rozhodnutí vychází z hlavy IV smlouvy, která umožňuje Energetickému společenství přijímat opatření s cílem vytvořit jednotný trh se síťovou energií bez vnitřních hranic. Podle článku 85 smlouvy by Rada ministrů Energetického společenství musela návrh ministerského rozhodnutí přijmout jednomyslně. Jakmile bude návrh rozhodnutí přijat, bude v souladu se smlouvou a Smlouvou o fungování EU právně závazný pro všechny smluvní strany, jakož i pro EU a její členské státy.

Jakmile bude návrh ministerského rozhodnutí přijat, vstoupí v Energetickém společenství v platnost v souladu s čl. 42 odst. 1, čl. 47 písm. b) a články 76, 84 a 85 smlouvy.

Postojem, který má být zaujat jménem Evropské unie v Radě ministrů, by mělo být schválit návrh Rady ministrů Energetického společenství týkající se návrhu rozhodnutí o vzájemném uznávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vydaných smluvními stranami a členskými státy Evropské unie a schválit hlasování Unie v Radě ministrů Energetického společenství pro přijetí uvedeného návrhu rozhodnutí.

4. PRÁVNÍ ZÁKLAD

4.1. Procesněprávní základ

4.1.1. Zásady

Ustanovení čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) stanoví přijetí rozhodnutí, jimiž se stanoví „postoje, které mají být jménem Unie zaujaty v orgánu zřízeném dohodou, má-li tento orgán přijímat akty s právními účinky, s výjimkou aktů, které doplňují nebo pozměňují institucionální rámec dohody.“

Pojem „akty s právními účinky“ zahrnuje akty, které mají právní účinky na základě pravidel mezinárodního práva, jimiž se dotčený orgán řídí. Zahrnuje rovněž nástroje, které podle

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

mezinárodního práva nemají závazný účinek, avšak mohou „rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah právní úpravy přijaté zákonodárcem Unie“⁴.

4.1.2. Uplatnění v tomto konkrétním případě

Rada ministrů je orgán zřízený smlouvou, konkrétně Smlouvou o založení Energetického společenství.

Akt, který má Rada ministrů přijmout, představuje akt s právními účinky. Zamýšlený akt bude závazný podle mezinárodního práva v souladu s článkem 76 smlouvy, podle něhož je rozhodnutí právně závazné pro ty, jimž je určeno, a článkem 40 smlouvy, který stanoví, že opatření přijatá podle hlavy IV smlouvy se použijí na území, na něž se vztahuje Smlouva o založení Evropské unie, a na území smluvních stran Energetického společenství.

Zamýšlené akty nedoplňují ani nepozměňují institucionální rámec dohody.

Procesněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je tudíž čl. 218 odst. 9 SFEU.

4.2. Hmotněprávní základ

4.2.1. Zásady

Hmotněprávní základ rozhodnutí podle čl. 218 odst. 9 SFEU závisí především na cíli a obsahu zamýšleného aktu, v souvislosti s nímž se postoj jménem Evropské unie zaujímá. Má-li plánovaný akt dvojí účel nebo má-li dvě složky a lze-li jeden z těchto účelů nebo jednu z těchto složek identifikovat jako hlavní, zatímco druhý účel či druhá složka je pouze vedlejší, musí být rozhodnutí přijaté na základě čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování EU založeno na jediném účelu.

4.2.2. Uplatnění v tomto konkrétním případě

Hlavní cíl a obsah zamýšleného aktu se týkají energetiky, přičemž nemají primárně fiskální povahu. Hmotněprávním základem návrhu rozhodnutí je tudíž čl. 194 odst. 2 SFEU.

4.3. Závěr

Právním základem navrhovaného rozhodnutí by měl být čl. 194 odst. 2 SFEU ve spojení s čl. 218 odst. 9 SFEU.

⁴ Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. října 2014, Německo v. Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, body 61 až 64.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Radě ministrů Energetického společenství, pokud jde o vzájemné uznávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vydaných smluvními stranami Energetického společenství a členskými státy EU

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva o založení Energetického společenství („smlouva“) byla Unií uzavřena rozhodnutím Rady 2006/500/ES ze dne 29. května 2006 a vstoupila v platnost dne 1. července 2006.
- (2) Podle čl. 47 písm. b) a článku 76 smlouvy může Rada ministrů přijmout opatření ve formě rozhodnutí nebo doporučení.
- (3) Podle čl. 42 odst. 1 může Energetické společenství přijmout opatření, jejichž cílem je vytvoření jednotného trhu se sítovými energiemi bez vnitřních hranic. Tato opatření jsou po svém přijetí závazná pro Unii a všechny smluvní strany Energetického společenství v souladu s článkem 40 Smlouvy;
- (4) Mezi klíčové cíle Smlouvy o založení Energetického společenství stanovené v článku 2 patří vytvoření stabilního regulačního a tržního rámce schopného přilákat investice do výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů, stanovení podmínek pro obchod s energií v jednotném regulačním prostoru, rozvoj hospodářské soutěže na trzích s energií v širším zeměpisném měřítku a využívání úspor z rozsahu.
- (5) Dosažení cílů stanovených pro podíl energie z obnovitelných zdrojů vyžaduje podstatný pokrok smluvních stran při zvyšování podílu obnovitelných zdrojů energie na jejich území.
- (6) Záruky původu poskytující konečným zákazníkům důkazy o tom, že dané množství elektřiny bylo vyrobeno z obnovitelných zdrojů energie a může být převedeno nezávisle na vyrobené elektřině, mají tržní hodnotu, kterou lze použít k další stimulaci investic do výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie.
- (7) Článek 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (dále jen „směrnice (EU) 2018/2001“) zavádí systém vzájemného uznávání záruk původu mezi členskými státy Evropské unie a umožňuje jeho rozšíření na třetí země za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky.

- (8) Vzhledem k tomu, že Energetické společenství upravilo a přijalo směrnici (EU) 2018/2001 rozhodnutím Rady ministrů 2021/14/MC-EnC a Evropská unie je smluvní stranou Energetického společenství, je vhodné rozšířit systém EU pro vzájemné uznávání záruk původu na smluvní strany Energetického společenství, jakmile splní podmínky stanovené v tomto rozhodnutí.
- (9) Vzájemné uznávání záruk původu mezi smluvními stranami Energetického společenství a členskými státy Evropské unie vyžaduje, aby všechny strany sladily a nadále účinně dodržovaly stejné zásady a právní požadavky. Je proto nezbytné stanovit podmínky, které by měla každá smluvní strana splnit před přiznáním uznání a po něm.
- (10) Měl by být stanoven postup pro posuzování, rozhodovací proces pro uznávání a prosazování pravidel týkajících se uznávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie.
- (11) Komise by proto měla jménem Unie předložit Radě ministrů Energetického společenství návrh rozhodnutí o vzájemném uznávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vydaných smluvními stranami Energetického společenství a členskými státy Evropské unie. Kromě toho by Komise měla jménem Unie pro tento návrh hlasovat na zasedání Rady ministrů plánovaném na 30. listopadu 2026,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Komise se zmocňuje k tomu, aby Radě ministrů Energetického společenství předložila návrh rozhodnutí o vzájemném uznávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vydaných smluvními stranami Energetického společenství a členskými státy Evropské unie, který je uveden v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Postoj, který má být zaujat jménem Unie na 24. zasedání Rady ministrů, jež se bude konat dne 30. listopadu 2026, spočívá v podpoře přijetí návrhu rozhodnutí o vzájemném uznávání záruk původu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vydaných smluvními stranami Energetického společenství a členskými státy Evropské unie, který je uveden v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Komise může před zasedáním Rady ministrů nebo během něj odsouhlasit drobné změny návrhu uvedeného v příloze tohoto rozhodnutí, které zohledňují připomínky smluvních stran Energetického společenství, aniž by bylo nutné další rozhodnutí Rady.

Pokud Rada ministrů nebude schopna přijmout návrh uvedený v příloze na svém 24. zasedání dne 30. listopadu 2026, může být tento návrh v souladu s jednacím řádem Energetického společenství přijat korespondenčně po tomto zasedání, aniž by to vyžadovalo další rozhodnutí

Rady.

Toto rozhodnutí je určeno Komisi.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*